

Izredna knjiga o Kristusu:

Dr. Anton Nadrah, Odrešenik Jezus Kristus

Delo stiškega opata dr. Antona Nadraha je napisano z veliko razgledanostjo po svetovni teološki literaturi in z neoporečno znanstveno poštenostjo, resnobo in strokovnostjo. Knjiga je nastala iz predavanj, ki jih je avtor imel na Teološki fakulteti v Ljubljani skoraj dvajset let. Kardinal J. H. Newman je kot cilj izobrazbe na katoliških visokih šolah postavil v povzetku tole: Vzgoja duha k zmožnosti presojanja; jasen pogled na stvarnost pred seboj in v sebi; filozofska odprtost (da se človek ne zabubi v samovoljne miselne zgradbe); modrost in umska samoobvladanost v službi resnice. – Tega duha je čutiti v tej Nadrahovi knjigi. Tukaj se je opat dr. Nadrah pač zvesto držal (in se še vedno drži) načela, ki je vsebovano v besedah istega velikega »cerkvenega očeta prihodnosti«, kakor nekateri označujejo Newmana: »Za dobro stanje Cerkve potrebujemo danes ... posebno še zdrave sodbe, potrpežljivega razločevanja, umevajočega mišljenja, zdržnosti od vseh zasebnih domislekov in muhavosti in osebnih okusov, z eno besedo, potrebujemo božje modrosti.«

V knjigi so obdelana vsa pomembnejša vprašanja o Kristusu in njegovem odrešenju (tudi današnja nekatera zelo zgrešena in samovoljna naziranja v teologiji in nekakšni antiteologiji, zlasti na straneh 23–86 so na kratko, a pošteno prikazana – avtor je očitno tako prepričan o moči resnice, da se razgledanemu in zrelemu kristjanu ni treba nekako trepetaje izmikati spoprijemu z zmoto). Delo je napisano jasno in pregledno, čeprav se avtor v polnosti zaveda, da gre v veri in teologiji za spoznavanje »nedoumljivega Kristusovega bogastva« (Ef 3,8), za spoznavanje Kristusove in božje ljubezni, »ki presega sleherno spoznanje« (Ef 3,19). Tista jasnost podajanja in razlaganja je v tem, da na podlagi razodete božje besede, ki je v celoti povzeta v učlovečeno Božjo Besedo – Kristusa, teologija pod mnogoterimi vidiki in z ozirom na najrazličnejša življenjska vprašanja pokaže v smer, kamor je treba človeku kreniti, da bo prišel do cilja: Ne hodimo v soncu, v poltemi stopamo. Pač pa je

naša vera gotovost, da svet nadnaravnega ni zgolj sanja, temveč čista resničnost, resničnost Boga in njegovega večnega življenja – ki se nam je približalo v Kristusu. Naš cilj je torej jasen, tudi za pot tja vemo. A to veličastnost vidimo le zastrto in kakor iz daljave, podobno gorskemu vrhu, ki pa je kot »resnica in življenje« tako veličasten, da se moremo že v tem življenju iz dna srca »radovati v neizrekljivem in veličastnem veselju« (1 Pt 1,8).

Čeprav je knjiga napisana znanstveno (kot 2. št. »Teološke knjižnice«, ki jo izdaja Teološka fakulteta v Ljubljani), »jo bo s pridom vzel v roke tudi vsak versko, zlasti svetopisemsko izobražen laik« (str. 9). Če izvzamemo str. 24–86, je skoraj vso knjigo mogoče uporabljati tudi kot osnovo za molitveno življenje, kot snov za meditacije (če se hoče kdo o tem prepričati, naj začne npr. s stranjo 486).

Ob koncu je zelo jasno in obširno »Stvarno kazalo« v abecednem redu, kar napravlja knjigo praktično uporabno kakor dober leksikon glede najrazličnejših versko-teoloških vprašanj, ki so v tej Nadrahovi knjigi večkrat bolje in jasneje (a brez površnosti) obdelana kakor pa v prenekaterih, tudi dobrih zadevnih knjigah v drugih jezikih. Katehistinje in kateheti naj bi na to ne pozabili.

Poleg vsebinskih odlik je vsega priznanja vredna tudi celotna zunanost knjige: zelo dober papir, zares okusna oprema, jasen in pregleden tisk. Na ščitnem ovitku je znamenita slika Fortunata Berganta, XII. postaja križevega pota iz samostana cerkve v Stični.

Anton Strle, Izredna knjiga o Kristusu (Dr. Anton Nadrah, »Odrešenik Jezus Kristus« – ob 1950-letnici našega odrešenja, Ljubljana - Stična 1984, 565 strani), v: Družina 33(1984)43, str. 6.

Opombe

¹ Prim. J. H. Walgrave OP, Newman. Le développement du dogme. Casterman, Tournai-Pariz 1957, 156 ss; LThK VII². 932–36; H. Fries, J. H. Newman – Ein Wegbereiter des Zweiten Vatikanischen Konzils, v: Newman-Studien VII. Glock und Lutz, Nürnberg 1967, 281–291, tu 286.

² Nav. v: Karrer-Newman. Kirche II, Einsiedeln - Köln 1946, 127 s.

³ Glej Walgrave, n. d. 344.

⁴ Prim. Walgrave, n. d. 346.

⁵ J. H. Newman, *An Essay of the Development of Christian Doctrine*. New ed., Longmans, New York-London-Toronto 1949, 416. Slovenski prevod: *Razvoj krščanskega nauka*, Celjska Mohorjeva družba, Celje-Ljubljana 2013. Po predlogi Janeza Fabijana prevedel Janez Zupet. (Op. A. Š.)

⁶ V: Dr. M. Laros, Newman, *Ausgew. Werke X*, Mainz 1931, 362s.

⁷ V: Karrer-Newman, *Kirche II*. 12.

⁸ Pr. t. 297 s.

⁹ Pr. t. 232.

¹⁰ Glej A. Strle, Papeževe izjave in vest, v: *BV* 29(1969)141–144.

¹¹ Glej *Eine erste internationale Newman-Konferenz*, v: *Herder-Kor.* 11(1956)56–58.

¹² V. Karrer-Newman, *Kirche I*. 239.

¹³ Prim. Prim. A. Strle, Kardinal John Henry Newman in delo za edinost kristjanov, v: *BV* 25 (1965)12-38 in 254-295, tu 35; tudi *H.-Kor.* 11(1956)58. »Dokopal sem se do sklepa, da v pravi filozofiji ni *nobene sredine med ateizmom in katolicizmom* in da mora sprejeti popolnoma dosledni duh v okoliščinah, v katerih je tu na zemlji, eno ali drugo« (Apologia pro vita sua, *Kartuzija Pleterje* 1973, str. 253). Isto misel ponovi nekaj strani dalje, ko opisuje svoje duhovno stanje v Oxfordu: »Na izbiro sem imel le dvoje: pot v Rim ali pot v ateizem. Anglikanizem je postaja na pol poti proti eni strani in liberalizem na pol poti proti drugi« (str. 258).

¹⁴ H. Fries, *Newman und Döllinger*, v: *Newman-Studien I*, 29–76, tu 34.

¹⁵ Fries, v op. 1 n. d. 281.

